

Torelló, Roda, Taradell i Vic han planificat la supressió de les barreres arquitectòniques

Només quatre municipis d'Osona disposen de plans d'accessibilitat

Vic

Pep Fornés

A banda de Vic, que va ser un dels municipis pioners a Catalunya a l'hora de redactar el seu pla d'accessibilitat, només Torelló, Roda de Ter i Taradell disposen a la comarca d'Osona d'un llibre de ruta per suprimir les barreres arquitectòniques. Hi ha també set municipis que han signat un conveni amb la Diputació per començar a redactar el pla que els ha de convertir en espais totalment accessibles a les persones amb mobilitat reduïda. Aquests municipis són Centelles, les Masies de Voltregà, Sant Pere de Torelló, Tona, Sant Hipòlit, Folgueroles i Balenyà.

Jordi Molas, tècnic de l'Associació de Disminuïts Físics d'Osona (ADFO), explica que els plans d'accessibilitat inclouen un estudi de les barreres arquitectòniques que hi ha als espais públics del municipi, als transports i als edificis públics. "El problema és que els tècnics d'alguns municipis es creuen saber-ne prou per fer-ho pel seu compte i després hi ha greus pífies per no haver-nos demanat assessorament, tot i que els nostres serveis són gratuïts". Entre els errors més freqüents, el

La llei aprovada fa 15 anys obligava a suprimir les barreres arquitectòniques com les voreres altes als carrers

tècnic de l'ADFO esmenta la col·locació de sòls lliscants, portes massa petites i passos de vianants amb un petit graó que encalla les cadires de rodes i pot fer ensopegar una persona gran. "No s'ha d'oblidar que totes les millores sobre accessibilitat són beneficioses per al conjunt de la població i no només per als discapacitats".

Pel que fa a Vic, Jordi Molas destaca la bona disposició de l'Ajuntament, però

afegeix que hi ha guals que encara no es fan prou bé. També lamenta que alguns dels escenaris del Mercat de Música Viva no siguin accessibles a tothom, i posa com a exemple el Casino de la capital osonenca. Molas elogia l'interès de l'Ajuntament de Torelló que, a banda d'invertir-hi força diners –hi va destinar 100.000 euros l'any 2005–, va aconseguir un ajut de 300.000 euros de l'ONCE gràcies a les seves

nombroses gestions. Molas també demana una normativa que exigeixi que els locals estiguin adaptats abans de donar permís d'obertura. "En el cas dels lavabos, només és obligatori quan la capacitat de l'establiment és superior a les 50 persones, però n'hi ha molts que fan trampes". També destaca la Campanya de Comerç Accessible, que compta amb ajuts de la Generalitat i que es tornarà a repetir en els propers mesos.

S'esgoten els 15 anys que donava la llei per evitar les barreres

Vic

P.F.

El president de l'Associació de Disminuïts Físics d'Osona (ADFO), Joan Rafús, recorda que la llei catalana que regula la supressió de barreres arquitectòniques és del 1991 i que preveu que, al cap de 15 anys de la seva entrada en vigor, una data que es complirà el proper mes de novembre, haurien d'estar redactats i executats els plans d'accessibilitat de tots els municipis catalans. Rafús lamenta que cap municipi d'Osona ni tampoc del conjunt de Catalunya ha executat completament el seu pla, però valora els progressos que s'han fet al llarg d'aquesta dècada i mitja. "Hi ha municipis que s'han posat les piles i que estan treballant de valent i d'altres que van molt endarrerits", afirma Rafús.

El president d'ADFO diu que, en general, s'ha notat un increment de l'activitat en temes d'accessibilitat a mesura que s'està exhaurint aquest període de 15 anys. Tot i així, lamenta que aquestes qüestions no siguin encara prou prioritàries per a molts ajuntaments.

Es crea a Tona l'ONG Batangala, que durà a terme projectes solidaris al Senegal

Es vol impulsar una cooperativa d'artesans

Tona

Arola Cumeras

La tonenca Marina Berché ha estat l'artífex de la creació de l'ONG Batangala, concebuda "en forma d'associació socio-cultural" i que està en actiu "des de fa uns sis mesos". La gestació d'aquest organisme, "que vol començar a actuar al Senegal, però que no descarta arribar a altres punts de l'Àfrica", va tenir lloc arran d'un viatge de la seva fundadora "que em va fer adonar de les necessitats bàsiques que cal cobrir".

Berché té clar que, també en matèria solidària, cal focalitzar esforços i per això

Batangala ha començat a actuar al poble d'Ibel, habitat pels bassari, "una ètnia senegalesa de caràcter molt obert i una gran riquesa cultural". De fet, el nom de l'ONG ha estat manllevat "d'un ritual dels ancians bassari".

Marina Berché encara el futur amb "intencions de creixement" i una filosofia clara: "Durem a terme projectes petits, que puguem fer realitat de manera efectiva". Entre ells, destaquen "la posada en funcionament d'una font, la rehabilitació d'una aula de l'escola" o bé el subministrament "del primer ordinador que hi haurà al poble", tots previstos per a

Els tonencs Marina Berché i Guillem Duarte, de Batangala, amb els caps del poble d'Ibel, al Senegal, el mes d'agost

l'estiu que ve. De projectes no els en falten, i ara el que cal és "aconseguir el finançament" mitjançant "subvencions o a través d'empreses" per tirar endavant les iniciatives previstes. A mitjà

termini, Berché, que és historiadora de l'art, té pensat "impulsar una cooperativa d'artesans local", la qual cosa suposaria "una contribució per frenar la migració dels joves d'Ibel". A més, explica

que "estem tramitant l'agermanament de l'escola d'Ibel amb la Vedruna de Tona", la qual cosa permetria complementar l'acció directa sobre el territori "amb una tasca de sensibilització dels infants".